

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับการรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Secondary-School Students and Their Knowledge of the Asian Economic Community (AEC)

ดนัย ปัตตพงศ์¹ และ ทนงศักดิ์ เมืองเตย²

Danai Pattaphongse¹ and Tanongsak Mhuentoei²

¹ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเนชั่น

¹ Master of Business Administration Program, Nation University

² หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยภาคราชการ

² Master of Public Administration Program, The University of Central Thailand

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ถึงกิจกรรมและความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จัดขึ้นที่โรงเรียน (2) ประเมิน ความรอบรู้พื้นฐานของนักเรียนเกี่ยวกับอาเซียน (3) ประเมินทักษะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน และ (4) เพื่อเปรียบเทียบความรอบรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและทักษะในการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษของ นักเรียนจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างได้จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศที่เข้าร่วมโครงการ ทบทวนความรู้สู่มหาวิทยาลัยกับมาฯ และสหพัฒน์ครั้งที่ 18 จำนวน 500 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบ ทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าสถิติ X^2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รับรู้ถึงกิจกรรมและความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จัด ขึ้นภายในโรงเรียน และได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนที่เป็นการเสริมความรู้เกี่ยวกับอาเซียน นักเรียนส่วนใหญ่มี ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับพอใช้ อนึ่งพบว่า นักเรียน ที่มีเพศ ภูมิภาค และประเภทโรงเรียนต่างกันมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน และพบ ว่า นักเรียนที่มาจากภูมิภาค ระดับการศึกษา และประเภทโรงเรียนต่างกันมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

คำสำคัญ: นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย, ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

Abstract

The objectives of this survey research were to (1) study the exposure of the school activities and movement of secondary-school students related to Asian Economic Community (AEC) (2) appraise their basic knowledge about AEC (3) appraise their communicative skills in English (4) compare their basic knowledge about AEC with their communicative skills in English based upon their personal factors. Samples included 500 secondary-school students who attended the 18 MAMA and SAHAPAT tutorial session. The tool used to collect the data was a mixed set of questionnaires and test questions. The analysis was performed using descriptive statistics, frequency, percentage

and inferential statistics, Chi-square test. The outcome of the research revealed that the majority of students were exposed to school activities and movement related to AEC and participated in those activities. The majority of them were fairly knowledgeable on basic facts about AEC. They were also fairly skillful in English communicative skills. The research also showed that students with different genders, who lived in different regions and who attended different types of schools in different regions of the country, differed in their basic knowledge about AEC and also, those students also differed in their English communication skills.

Keywords: secondary-school students, ASEAN economic community, English communicative skills

บทนำ

ประเทศไทย 10 ประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้ทำความตกลงที่จะรวมกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยมีผลเริ่มต้นในวันที่ 31 ธันวาคม พศ.2558 ก่อนถึงกำหนดในวันดังกล่าว กลุ่มประเทศไทยได้มีการบรรลุข้อตกลงหลายข้อ เช่น สินค้าที่ส่งออกจากประเทศไทยไปยังอีกประเทศหนึ่งในประชาคมปลอดจากภาษี ภาษาอังกฤษเป็นภาษาร่วมที่ใช้สื่อสารระหว่างประชาชนในประชาคม (กฎบัตรอาเซียน ข้อที่ 34) และจะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานในสาขาวิชาชีพบางสาขาว่าชาติสมาชิกโดยเสรี (กฎบัตรอาเซียน ข้อที่ 1)

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่เริ่มความคิดในการรวมกลุ่มระหว่างชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อินโดนีเซีย มาเลเซีย พลีบปินส์ และสิงคโปร์) มากว่า 49 ปีแล้ว รัฐบาลที่ผ่านมาได้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการรวมตัวกันเป็นประชาคมเพื่อให้สาธารณะได้รับรู้และเตรียมตัวกับความเคลื่อนไหวที่จะเกิดขึ้น

เนื่องจากการรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนย่อมส่งผลกระทบต่อนักศึกษาของนักเรียนไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แม้แต่การมีการศึกษาตอนปลายยังไม่เข้าสู่ตลาดแรงงาน แต่นักเรียนเหล่านี้ก็จำเป็นต้องมีการเตรียมตัวเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานในอนาคต จึงเป็นที่น่าสนใจว่านักเรียนไทยมีการการรับรู้ต่อการรวมตัวกันโดยผ่านทางกิจกรรมและความเคลื่อนไหวต่างๆ ที่จัดมีขึ้นที่โรงเรียนอย่างไร นอกจากนี้ก็เป็นที่น่าสนใจว่า “ผลที่เกิดจาก

นักเรียนเหล่านี้มีความรู้รอบตัวเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากน้อยเท่าใด และมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายถึงกิจกรรมและความเคลื่อนไหวต่างๆ เกี่ยวกับการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจัดขึ้นที่โรงเรียน

2. เพื่อประเมินความรอบรู้พื้นฐานของนักเรียนเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. เพื่อประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

4. เพื่อเปรียบเทียบความรอบรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน จำแนกตามเพศ ภูมิภาค ระดับการศึกษา และประเภทโรงเรียน

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

Machlup (1977) ให้ความหมายของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจว่าหมายถึงการรวมเศรษฐกิจที่แตกต่างจากกันหลายกลุ่มเข้าเป็นเขตเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ในขณะที่ Viner (1950) เป็นผู้วางกรอบทฤษฎีของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และได้ให้คำนิยามของคำว่า “ผลที่เกิดจาก

การเพิ่มขึ้นและทิศทางในการค้าขาย” ว่า หมายถึงการเปลี่ยนแปลงในระบบการไหลของตัวสินค้าในระหว่างภูมิภาคที่เกิดจากการเกิดสหภาพทางเศรษฐกิจมีผลทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในภาษีนำเข้า เขาได้ทำการเปรียบเทียบกระการแสดงสินค้าระหว่างรัฐสองรัฐก่อนและหลังที่มีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจกันและเปรียบเทียบกับภูมิภาคส่วนอื่นๆ ของโลก การค้นพบของเขานี้เป็นรากฐานของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งทุกวันนี้

นักเศรษฐศาสตร์ชาวฮังการี Balassa (1967) สรุปทฤษฎีที่เกี่ยวกับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในทศวรรษ 1960 ตามความคิดของเขามีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจขยายกว้างขวางขึ้น อุปสรรคทางการค้าระหว่างตลาดจะลดลง เขาเชื่อว่าในตลาดร่วมที่ประกอบด้วยประเทศต่างๆ หลากหลายที่มีการเคลื่อนย้ายปัจจัยทางเศรษฐกิจข้ามพรมแดน ในที่สุดแล้วโดยธรรมชาติจะเรียกร้องให้มีการรวมกลุ่มเพิ่มมากขึ้น ไม่เพียงแต่การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการเงินเท่านั้น แต่จะเป็นเพื่อการรวมกลุ่มกันทางการเมืองด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ประเทศทางเศรษฐกิจจะค่อยๆ พัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นสหภาพทางการเมืองในที่สุด

ประเทศเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วยชาติต่างๆ 10 ชาติที่มีภาษา เชื้อชาติ และวัฒนธรรมแตกต่างกัน การจะยอมรับกันทางเศรษฐกิจอย่างราบรื่น เป็นสิ่งจำเป็นที่ประชาชนในประเทศต้องสื่อสารกันด้วยภาษาเดียวกันโดยภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นภาษาทางการที่ใช้ในภูมิภาคอาเซียน (กฎบัตรอาเซียน ข้อที่ 34)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) ได้ให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ประเทศอาเซียนสู่สถานศึกษา โดยเน้นการสร้างความตระหนัก การสร้างความรู้ ความเข้าใจในการเป็นประเทศอาเซียน และได้มีการสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนไทยให้มีความพร้อมทั้งด้านความรู้และทักษะในการอยู่ร่วมกันกับประชากรของประเทศต่างๆ ในประเทศอาเซียน

เอมอร์ โลหิต และคณะ (2558) ทำการศึกษาการบริหารการจัดการความรู้ของโรงเรียนต่างๆ ในสังกัดเขตพื้นที่มีรัฐศึกษาตอนปลายเขตที่ 21 และเสนอแนะว่าครุภาระจะมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเรื่องของประเทศอาเซียนแบบบูรณาการในทุกๆ สาขาวิชา และครุภาระปัจจุบันภาษาอังกฤษ

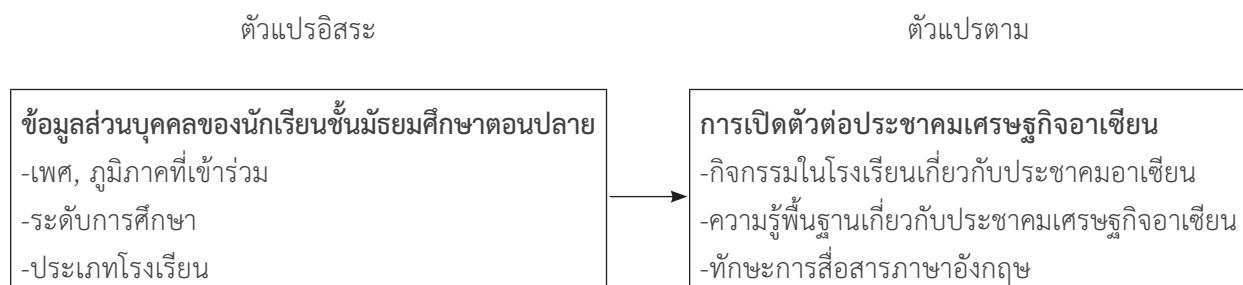
EF English Proficiency Index (2015) ระบุว่า ดัชนีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษของไทยอยู่ที่ 45.35 ดัชนีสูงกว่าของกัมพูชา (เท่ากับ 39.15) แต่ต่ำกว่าของอินโดนีเซีย (52.91) มาเลเซีย (60.30) และสิงคโปร์ (61.08)

วนิดา หาญณรงค์ และคณะ (2557) ศึกษาการเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลของการวิจัยพบว่าเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดคือในกลุ่มผู้บริหาร คือจะต้องสามารถอ่าน เขียน และพูดอังกฤษได้

ทศนีย์ อัครพิณ (2556) ศึกษาทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาไทยลัทธราชพฤกษ์ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในประเทศอาเซียน วัตถุประสงค์หลักของการวิจัยคือการประเมินความรอบรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับอาเซียน และศึกษาความเข้าใจในข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าคะแนนของนักศึกษาที่ได้จากการรอบรู้เรื่องอาเซียนโดยเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 50.84 ในขณะที่พบว่าการเข้าร่วมในประเทศจะต้องอาศัยการพัฒนาทักษะของการสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้อื่นในประเทศ ด้วยกัน

กนกวรรณ สมรักษ์ (2555) ศึกษาการเปิดตัวต่อสื่อ ความรู้ ทัศนคติ ตลอดจนแนวโน้มของพฤติกรรมที่มีต่อประเทศอาเซียน ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนทำงานระบุว่าประเภทของสื่อที่ทำให้ตั้นรับรู้ความเคลื่อนไหวในอาเซียนได้แก่โทรทัศน์ ตามด้วยหนังสือพิมพ์ และเว็บไซต์กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามมีความรอบรู้ในเรื่องของชาวอาเซียนและเต็มใจที่จะยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอาเซียนโดยพยายามที่จะเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับอาเซียนให้มากกว่าเดิม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่มีเพศ ภูมิภาค ระดับการศึกษา และ ประเภทโรงเรียนต่างกัน มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาชนเศรษฐกิจอาเซียนและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับการรวมตัวกันเป็นประชาชนเศรษฐกิจอาเซียน ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่เข้าร่วมโครงการทบทวนความรู้สู่สุ่มมหาวิทยาลัยครั้งที่ 18 ที่จัดโดยมาตราและบริษัทสหพัฒนพิบูลจำกัด มหาชน ซึ่งมีนักเรียนมัธยมปลายจากโรงเรียนกว่า 700 โรงเรียน จาก 77 จังหวัดทั่วประเทศประมาณ 16,000 คน มาเข้าร่วมโครงการ ณ ศูนย์กลางจัดงานในแต่ละภูมิภาค โดยมีมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเป็นศูนย์ในกรุงเทพฯ ใน

ส่วนภูมิภาคมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นศูนย์ทางภาคเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นศูนย์ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นศูนย์ทางภาคใต้ ซึ่งในงานวิจัยนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะนักเรียนที่ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการที่มหาวิทยาลัยที่หน้าที่เป็นศูนย์กลางในแต่ละภาคเท่านั้น

เนื่องจากจำนวนประชากรทั้งหมดมีประมาณ 16,000 คน จากตารางเครชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) สามารถกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 381 คน (จากขนาดประชากร 50,000 คน) ในงานวิจัยนี้ ใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน แบ่งเป็นภาคละ 125 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) ในขั้นแรกใช้การคัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยมุ่งเก็บตัวอย่างจากนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการที่ศูนย์ของภาค ขั้นตอนที่สองมีการกำหนดขนาดของตัวอย่างในแต่ละศูนย์ให้มีจำนวนเท่ากับ 125 คนโดยการกำหนดគอต้า (quota sampling) ขั้นตอนที่สามมีการคัดเลือกตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยการเลือกแล้วที่นักเรียนนั่งแบบสุ่มจากແลที่นั่งในห้องประชุมใหญ่ของศูนย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ศูนย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น และศูนย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมีการคัดเลือกหมายเลห์ห้องแบบสุ่มจากนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการที่ศูนย์มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จำนวนนี้มีการแจกแบบสุ่มตามให้กับนักเรียนที่คัดเลือกมาโดยใช้วิธีการเก็บตัวอย่างแบบตามสะดวก (convenience sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจากเอกสาร งานวิจัย ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. สร้างแบบทดสอบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและแบบทดสอบทักษะภาษาอังกฤษ

3. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เนื่องจากช่วงหยุดพักจะใช้เวลาสั้น ดังนั้นตัวแบบทดสอบต้องสั้น อ่านง่ายและตรงไปตรงมาเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้เวลากรอกข้อมูลได้ในเวลาอันรวดเร็ว ในส่วนคำตามที่ใช้ทดสอบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้กำหนดคำตาม 20 ข้อ และได้ขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ 3 คนซึ่งเป็นนักวิจัยอาชีวะให้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยการคำนวณหา IOC (Index of Objective Congruence) พบว่าคำตาม 11 ข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.67 ในส่วนแบบทดสอบทักษะด้านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ขอให้ครูเจ้าของภาษา 2 คนและครูคนไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่า 5 ปีหนึ่งคน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยการคำนวณหา IOC พบว่าคำตาม 10 ข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.67 จากนั้นผู้วิจัยได้รวมแบบทดสอบทั้งสองส่วนเข้าด้วยกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและคณะได้ไปติดต่อขอความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบ และเก็บแบบทดสอบด้วยตนเอง ศูนย์กลางจัดงานในแต่ละภูมิภาค จำนวน 500 ชุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา (ความถี่ ร้อยละ) และสถิติเชิงอนุमาน (สถิติ X^2) โดยคะแนนที่ได้จากการทดสอบความรอบรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษนำมาแปลความหมายโดยอิงตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ดีเยี่ยม หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

ดีมาก หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกต้องร้อยละ 75 ถึง 79

ดี หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกต้องร้อยละ 70 ถึง 74

ค่อนข้างดี หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกต้องร้อยละ 65 ถึง 69

น่าพอใจ หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกต้องร้อยละ 60 ถึง 64

พอใช้ หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกต้องร้อยละ 55 ถึง 59

ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกต้องร้อยละ 50 ถึง 54

ต่ำกว่าเกณฑ์ หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกต้องร้อยละ 0 ถึง 49

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบทดสอบทั้งหมด ร้อยละ 23.6 มาจากภาคกลาง (รวมกรุงเทพมหานคร) 25.4 มาจากภาคเหนือ 13.6 มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 37.4 มาจากภาคใต้ ส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 85.6) กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 67.9) ในโรงเรียนของรัฐ (ร้อยละ 77.2)

ผลการศึกษาการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายถึงกิจกรรมและความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการรวมตัว

กันเป็นประชามศรษฐกิจจากอาเซียนที่จัดขึ้นที่โรงเรียน พบ ว่า ร้อยละ 94.9% ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าโรงเรียนของพวกเขามีการจัดกิจกรรมที่มุ่งเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการรวมกลุ่มเศรษฐกิจให้นักเรียน 89.8% ระบุว่าโรงเรียนของพวกเขามีการรับครุสสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติเพิ่ม 88.6% ระบุว่าโรงเรียนของพวกเขามีความสำคัญกับกิจกรรมที่มีการพูดภาษาอังกฤษ 29.9% มีการระบุว่าโรงเรียนของพวกเขามีการเปิดสอนวิชาภาษาอาเซียน

ตาราง 1

ความรอบรู้เกี่ยวกับอาเซียน

คำถาม	ร้อยละที่ตอบถูกต้อง	แปลผล
1. การรวมกลุ่มมีกำหนดเริ่มในสิ้นปี 2015	77.8	ดีมาก
2. จะไม่มีการเรียกเก็บภาษีศุลกากรกับสินค้าบริการที่มีระหว่างกัน	61.2	น่าพอใจ
3. ขนาดของตลาดจะใหญ่ขึ้น	91.5	ดีเยี่ยม
4. บางธุรกิจจะได้ประโยชน์ บางธุรกิจจะประสบปัญหาจากการรวมกลุ่มกัน	80.7	ดีเยี่ยม
5. การรวมกลุ่มสหภาพัญโญเป็นแม่แบบการรวมกันของประชามอาเซียน	46.5	ต่ำกว่าเกณฑ์
6. แรงงานทุกสาขาวิชาซึ่งสามารถเคลื่อนย้ายได้โดยเสรี	18.3	ต่ำกว่าเกณฑ์
7. อาเซียนประกอบด้วย 8 ประเทศมาร่วมกัน	75.4	ดีมาก
8. อินโดนีเซียไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของประชามอาเซียน	72.0	ดีมาก
9. ทุกประเทศสมาชิกมีการพัฒนาเศรษฐกิจที่ใกล้เคียงกัน	37.0	ต่ำกว่าเกณฑ์
10. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาสูงสุดในกลุ่ม	64.8	น่าพอใจ
11. ประเทศไทยมีสัดส่วนความสัมพันธ์สูงสุดในอาเซียน	23.0	ต่ำกว่าเกณฑ์
เฉลี่ย	58.93	พอใช้

ผลการประเมินทักษะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะการสื่อสาร

อีก 7 ที่มีใช้ภาษาอังกฤษ 37.0% ระบุว่าโรงเรียนของตนมีการจัดโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนกับประเทศเพื่อนบ้าน

ผลการประเมินความรู้พื้นฐานของนักเรียนเกี่ยวกับการรวมตัวเป็นประชามศรษฐกิจจากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรอบรู้เกี่ยวกับอาเซียนในระดับพอใช้ โดยมีผู้ตอบได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 58.93

ภาษาอังกฤษในระดับพอใช้ โดยมีสัดส่วนที่ตอบถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 59.9 ของคำถามที่ใช้ทดสอบ

ตาราง 2

ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

คำถ้าม	เลือกข้อที่ถูกต้องมากที่สุด		ร้อยละที่ตอบถูกต้อง	ผล
1. Where are you from ?	a) doctor c) hot area	b) Bangkok d) somewhere	86.6	ดีเยี่ยม
2. What time is it right now ?	a) 10 o'clock c) during the night	b) in the morning d) Bangkok	71.1	ดี
3. Where are we now ?	a) Chiangmai c) Khonkaen	b) Songkla d) Bangkok	82.9	ดีเยี่ยม
4. Are you hungry ?	a) none of these c) of course	b) as fast as I can d) cheers	49.8	ต่ำกว่าเกณฑ์
5. Do you have any pet at home ?	a) two dogs c) three cousins	b) two sisters d) ten minutes	73.6	ดี
6. Thank you	a) well c) Bona petit	b) pardon d) you're welcome	73.4	ดี
7. What a beautiful day ?	a) it's hot c) marvelous	b) it's windy d) watch out	32.5	ต่ำกว่าเกณฑ์
8. What is the biggest river in your country ?	a) Chaophraya c) Northern	b) Bhumiphol d) Chiangmai	62.6	น่าพอใจ
9. Where is Songkla ?	a) in Thailand c) west coast	b) in the South d) over 1,000 km. from Bangkok	31.5	ต่ำกว่าเกณฑ์
10. What do you do ?	a) waitress c) playing chess	b) two thousand baht d) five minutes	35.0	ต่ำกว่าเกณฑ์
			เฉลี่ย 59.9	พอใช้

ผลการเปรียบเทียบความรอบรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักเรียน จำแนกตามเพศ
ภูมิภาค ระดับการศึกษา และประเภทโรงเรียน

ตารางที่ 3.1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเพศหญิงมี

คะแนนทดสอบความรอบรู้เกี่ยวกับอาเซียนสูงกว่านักเรียน
เพศชาย อนึ่งผลการทดสอบด้วยสถิติคิวว์สแควร์พบว่า ใน
ส่วนของคำถ้ามข้อ 5 สัดส่วนของคำถ้ามที่นักเรียนแต่ละ
เพศตอบได้ถูกต้องมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 3.1

ความรู้เกี่ยวกับอาชีวินจarn จำแนกตามเพศ

คำถาม	เพศ			
	ชาย	หญิง	ตอบถูก	ตอบผิด
Q1	53	19	342	94
Q2	45	27	266	170
Q3	65	7	400	36
Q4	59	13	351	85
Q5	42	30	195	241
Q6	12	60	81	355
Q7	57	15	326	110
Q8	55	17	311	125
Q9	34	38	154	282
Q10	50	22	279	157
Q11	18	54	99	337
สัดส่วนที่ตอบถูก	51.26%	58.47%		

*นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความรอบรู้เกี่ยวกับประชามอาชีวินจarn ในคำถามข้อนั้นๆแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 3.2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคะแนนทดสอบความรอบรู้เกี่ยวกับอาชีวินจarn ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งประเทศ อนึ่ง ผลการทดสอบ

ด้วยสถิติโควาร์เพบว่า ในส่วนของคำถามข้อ 6-11 สัดส่วนของคำถามที่นักเรียนในแต่ละภาคตอบได้ถูกต้อง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 3.2

ความรู้เกี่ยวกับอาชีวินจarn จำแนกตามภาค

คำถาม	ภาค							
	กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้	
ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก
Q1*	94	26	100	33	53	17	144	46
Q2*	75	45	85	48	40	30	105	85
Q3*	107	13	117	16	61	9	175	15
Q4*	98	22	100	33	56	14	151	39
Q5*	63	57	58	75	27	43	84	106
Q6*	24	96	84	49	13	57	29	161
Q7*	24	96	112	21	3	67	165	25
Q8*	100	20	107	26	4	66	157	33

ตาราง 3.2 (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับอาชีวันจ忙ແນກຕາມກາຄ

คำถາມ	ກາຄ							
	ກລາງ		ເໜືອ		ຕະວັນອອກເຈີຍເໜືອ		ໃຕ້	
	ຕອບຖຸກ	ຕອບຜິດ	ຕອບຖຸກ	ຕອບຜິດ	ຕອບຖຸກ	ຕອບຜິດ	ຕອບຖຸກ	ຕອບຜິດ
Q9*	93	27	48	85	12	58	79	111
Q10*	93	27	97	36	22	48	135	55
Q11*	47	73	20	113	33	37	39	151
ສັດສ່ວນທີ	61.97%		63.43%		42.08%		60.43%	
ຕອບຖຸກ								

* ນັກເຮືອນທີ່ຢູ່ໃນກົມາກົດຕ່າງກັນມີຄວາມຮອບຮູ້ເກີ່ວກັບປະ່າມອາເຊີຍໃນຄຳຄາມຂອນນັ້ນໆແຕກຕ່າງກັນ (ທີ່ຮະດັບນັ້ນສຳຄັນທາງສົດທີ 0.05)

ตารางທີ່ 3.3 ແສດໃຫ້ເຫັນວ່ານັກເຮືອນຂັ້ນມັງຍມສຶກສາປີທີ່ 4 ມີຄະແນນທດສອບຄວາມຮອບຮູ້ເກີ່ວກັບອາເຊີຍຕໍ່ກວ່ານັກເຮືອນໃນຮະດັບການສຶກສາເອົ້າໆ ອັນໆຜົດກາຮັດສອບດ້ວຍສົດທີ

ໄຄວ່ສແຄວ່ຽພວ່າສັດສ່ວນຂອງຄຳຄາມແຕ່ລະຂ້ອທີ່ນັກເຮືອນແຕ່ລະຮະດັບການສຶກສາຕອບໄດ້ຄູກຕ້ອງໄມ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ

ตาราง 3.3

ความຮູ້ເກີ່ວກັບອາເຊີຍຈຳແນກຕາມຮະດັບການສຶກສາ

ຄຳຄາມ	ມັງຍມສຶກສາປີທີ່ 4		ມັງຍມສຶກສາປີທີ່ 5		ມັງຍມສຶກສາປີທີ່ 6	
	ຕອບຖຸກ	ຕອບຜິດ	ຕອບຖຸກ	ຕອບຜິດ	ຕອບຖຸກ	ຕອບຜິດ
Q1	15	5	103	40	277	68
Q2	11	9	94	49	206	139
Q3	17	3	133	10	315	30
Q4	15	5	120	23	275	70
Q5	7	13	67	76	163	182
Q6	2	18	28	115	63	282
Q7	15	5	108	35	260	85
Q8	16	4	103	40	247	98
Q9	6	14	51	92	131	214
Q10	13	7	99	44	217	128
Q11	5	15	36	107	76	269
ສັດສ່ວນທີ່ຕອບຖຸກ	55.45%		59.89%		58.76%	

*ນັກເຮືອນທີ່ເຮືອນໃນຮະດັບການສຶກສາຕ່າງກັນມີຄວາມຮອບຮູ້ເກີ່ວກັບປະ່າມອາເຊີຍໃນຄຳຄາມຂອນນັ້ນໆ ແຕກຕ່າງກັນ (ທີ່ຮະດັບນັ້ນສຳຄັນທາງສົດທີ 0.05)

ตารางที่ 3.4 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนจากโรงเรียนของรัฐ มีคะแนนทดสอบความรอบรู้เกี่ยวกับอาชีวินต่างกัน ว่า นักเรียนจากโรงเรียนเอกชนเล็กน้อย อนิ่งผลการทดสอบ

ด้วยสถิติโครงสร้างพบร่วมสัดส่วนของคำตามในข้อ 1 ข้อ 7 และข้อที่ 10 นักเรียนที่มาจากโรงเรียนประเภทที่แตกต่างกันมีความรอบรู้เกี่ยวกับประชาคมอาชีวินแตกต่างกัน

ตาราง 3.4

ความรู้เกี่ยวกับอาชีวินจำแนกตามประเภทโรงเรียน

คำตาม	ร้อย	ประเภทโรงเรียน		
		ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก
Q1*	318	74	77	39
Q2	233	159	78	38
Q3	361	31	104	12
Q4	317	75	93	23
Q5	184	208	53	63
Q6	68	324	25	91
Q7*	287	105	96	20
Q8	280	112	86	30
Q9	139	253	49	67
Q10*	241	151	88	28
Q11	88	304	29	87
สัดส่วนที่ตอบถูก	58.35%		60.97%	

* นักเรียนที่มาจากโรงเรียนประเภทที่แตกต่างกันมีความรอบรู้เกี่ยวกับประชาคมอาชีวินในคำตามข้อนั้นๆ แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเพศหญิง มีทักษะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษในสัดส่วนที่สูงกว่า นักเรียนเพศชาย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาผลการตอบ

ในแต่ละข้อคำตาม เพศชายและหญิงไม่มีทักษะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ตาราง 4.1

ทักษะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศ

คำถ้าม	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด
Q1	63	9	377	59
Q2	49	23	312	124
Q3	60	12	361	75
Q4	38	34	215	221
Q5	53	19	321	115
Q6	53	19	319	117
Q7	26	46	139	297
Q8	47	25	271	165
Q9	26	46	134	302
Q10	24	48	154	282
สัดส่วนที่ตอบถูก	53.61%		59.70%	

*นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษในคำถ้ามข้อนี้แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 4.2 บ่งบอกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนต่างกันค่าเฉลี่ยในการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษ ผลการทดสอบ

ด้วยสถิติโควาร์เพบว่า นักเรียนที่อยู่ในภูมิภาคต่างกัน มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษในรายข้อแตกต่างกัน

ตาราง 4.2

ทักษะในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษจำแนกตามภาค

คำถ้าม	ภาค							
	กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้	
	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด
Q1*	106	14	119	10	54	15	161	29
Q2*	82	38	105	24	39	30	135	55
Q3*	90	30	124	5	48	21	158	32
Q4*	60	60	80	49	25	44	88	102
Q5*	91	29	118	11	34	35	131	59
Q6*	86	34	109	20	34	35	144	46
Q7*	43	77	55	74	16	53	51	139
Q8*	80	40	97	32	26	43	115	75

ตาราง 4.2 (ต่อ)

ทักษะในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษจำแนกตามภาค

คำถ้า	ภาค							
	กลาง		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้	
	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด
Q9*	40	80	52	77	10	59	58	132
Q10*	43	77	49	80	32	37	54	136
สัดส่วนที่ตอบถูก	60.08%		70.39%		46.09%		57.63%	

* นักเรียนที่อยู่ในภูมิภาคต่างกันมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษในรายข้อแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.5)

ตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษถูกต้องในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนในระดับอื่น อนึ่งผลการทดสอบด้วยสถิติไคร์สแคร์พบว่าสัดส่วนของคำถ้าแต่ละข้อที่

นักเรียนแต่ละระดับการศึกษาตอบได้ถูกต้องมีความแตกต่างกันในคำถ้าข้อที่ 5 ข้อที่ 6 ข้อที่ 8 ถึง ข้อที่ 10 อนึ่งผลการทดสอบคำถ้าข้อที่ 4 ปรากฏผล indeterminate เนื่องจากค่า χ^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4.3

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำแนกตามระดับการศึกษา

คำถ้า	มัธยมศึกษาปีที่ 4		มัธยมศึกษาปีที่ 5		มัธยมศึกษาปีที่ 6	
	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด
Q1	19	1	128	15	293	52
Q2	17	3	107	36	237	108
Q3	18	2	122	21	281	64
Q4**	15	5	74	69	164	181
Q5*	17	3	115	28	242	103
Q6*	19	1	112	31	241	104
Q7	7	13	47	96	111	234
Q8*	17	3	101	42	200	145
Q9*	6	14	59	84	95	250
Q10*	13	7	52	91	113	232
สัดส่วนที่ตอบถูก	74.00%		56.85%		26.99%	

*นักเรียนที่เรียนในระดับการศึกษาต่างกันมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในคำถ้าข้อนั้นๆแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้จากการทดสอบโดยใช้สถิติไคร์สแคร์และค่าความถี่ที่คาดว่าจะเป็นในแต่ละ cell มีค่ามากกว่า 5

**ผลการทดสอบ indeterminate

ตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนจากโรงเรียนเอกชน มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในสัดส่วนที่สูงกว่า นักเรียนจากโรงเรียนของรัฐ อนึ่งผลการทดสอบด้วยสถิติ

ตาราง 4.4

ทักษะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษจำแนกตามประเภทโรงเรียน

คำถ้าม	ประเภทโรงเรียน			
	รัฐ		เอกชน	
	ตอบถูก	ตอบผิด	ตอบถูก	ตอบผิด
Q1	337	55	103	13
Q2	272	120	89	27
Q3	328	64	93	23
Q4	192	200	61	55
Q5	281	111	93	23
Q6	279	113	93	23
Q7	123	269	42	74
Q8	245	147	73	43
Q9	120	272	40	76
Q10*	149	243	29	87
สัดส่วนที่ตอบถูก	59.34%		61.72%	

*นักเรียนที่มาจากโรงเรียนประเภทที่แตกต่างกันกับนักเรียนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในคำถ้ามข้อนั้นๆ แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

อภิปรายผล

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการรับรู้ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายต่อการรวมตัวเป็นประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนโดยผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียน ตลอดจนความรู้ที่ได้จากการเรียนในห้องเรียนว่า นักเรียนซึ่ง เป็นเยาวชนของชาติ มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนเพียงใด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน ส่วนใหญ่รับรู้ถึงกิจกรรมและความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวกับ ประชาคมอาเซียนที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน และได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ของโรงเรียน

แม้ว่าโรงเรียนหรือสถานศึกษาส่วนใหญ่มีการจัด กิจกรรมเพื่อสร้างการรับรู้เรื่องอาเซียนให้กับนักเรียน และ นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรม แต่ผลการประเมินความ รอบรู้พื้นฐานของนักเรียนเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจ

โครงสร้างพบร่วมสัดส่วนของคำถ้ามในข้อที่ 10 นักเรียน ที่มาจากโรงเรียนประเภทที่แตกต่างกัน มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ประเภทโรงเรียน

เอกชน

ตอบผิด

ตอบถูก

ตอบผิด

ตอบถูก

ตอบผิด

ตอบถูก

ตอบผิด

ตอบถูก

ตอบผิด

ตอบถูก

ตอบผิด

ตอบถูก

ตอบผิด

อาเซียนพบร่วมส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนในระดับพอใช้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยผู้ตอบได้ถูกต้องร้อยละ 58.93 ซึ่งยังไม่เพียงพอใจ สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของหัศนีย์ อัครพิณ (2556) ที่ศึกษาหัศนศติ และความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรอบรู้เรื่องอาเซียนในระดับพอใช้ เช่นกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50.84 ซึ่งอาจเป็นเพราะ ว่า นักเรียนยังได้รับการกระตุ้นให้เกิดความตระหนกในการ รับรู้เรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่มากพอ หรืออาจ เป็นเพราะว่า นักเรียนยังมองว่า เป็นเรื่องไกลตัว ทำให้ขาด ความสนใจในการเรียนรู้เรื่องประชาคมอาเซียนอย่างเพียง พอย เมื่อพิจารณาคะแนนจากแบบทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ผิดพลาดในการตอบคำถ้ามข้อ 6 มากที่สุดซึ่งถ้ามว่า “แรงงานทุกสาขาอาชีพสามารถเคลื่อน ย้ายได้เสรี” อาจเป็นเพราะผู้ตอบแบบทดสอบถูกบังคับให้เข้า

ข่ายจัดเป็นส่วนหนึ่งของแรงงานที่ทำงานในอาชีพหนึ่งๆ ส่วนความผิดพลาดในการตอบคำถามข้อ 9 และข้อ 11 อาจเป็นเพราะนักเรียนเหล่านี้ไม่ค่อยคุ้นเคยกับเรื่องราวในประเทศไทยเหล่านี้โดยเฉพาะประเทศไทยที่มีความหลากหลายต่อ กับประเทศไทย

อนึ่งผลการวิจัยสำคัญที่พบว่านักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความแน่ดุดดสทดสอบความรอบรู้เกี่ยวกับอาเซียนและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน ภาคอื่นๆ อาจสะท้อนให้เห็นว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้นแม้มีพื้นที่กว้างขวางกว่าภาคต่างๆ แต่โอกาสที่นักเรียนจะได้สัมผัสถกับสื่อต่างๆ โดยทั่วถึง หรือได้พบปะสนทนา กับชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษย่อมมีน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นๆ

ถึงแม้ผลงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่สามารถสอบผ่านการทดสอบทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษที่จัดทำเป็นการเฉพาะได้ในระดับพอใช้ แต่ผลการศึกษานี้ไม่ได้สนับสนุน หรือขัดแย้งกับผลการทดสอบที่แสดงด้วย English Proficiency Index (2015) ของคนไทยโดยรวม ที่พบว่า ประเทศไทยถูกจัดอันดับที่ 56 นำหน้าเพียงสองประเทศ คือกัมพูชาอันดับที่ 69 และลาวอันดับที่ 70 ส่วนประเทศไทยอาเซียนอีกหนึ่งที่เหลือล้วนนำหน้าประเทศไทย แม้กระทั่ง ประเทศเวียดนาม (อันดับที่ 31)

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาที่พบ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การรับรู้เกี่ยวกับการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน และความรอบรู้เรื่องประชาคมอาเซียน สถานศึกษาทุกรายตัวควรมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องประชาคมอาเซียนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรอบรู้เรื่องอาเซียนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งสามารถทำได้โดยกำหนดให้มีกระบวนการด้านกิจกรรมอาเซียน โดยเฉพาะให้กับโรงเรียน มีการกำหนดโครงการ รูปแบบ วัตถุประสงค์ การประเมินผล การให้รางวัลแก่โรงเรียนที่มีผลงานเป็นรูปธรรม

2. ทักษะภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษา มีความสำคัญ การที่จะมีส่วนร่วมในประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิผลจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนไทยจะต้องมีความเชี่ยวชาญในภาษาอาเซียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้สื่อสารกันทั่วโลก ผู้วิจัยมีความเห็นว่าธีที่ต้องศึกษาเริ่มจากพัฒนาความเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษในกลุ่มครูไทย ที่สอนภาษาอังกฤษก่อน โดยควรมีการจัดตั้งหน่วยงานบริการทดสอบและมีการจัดทดสอบเป็นระยะๆ ครูทุกรายตัวจะต้องผ่านการทดสอบให้ผ่านในระดับหนึ่งๆ จึงจะมีคุณสมบัติเป็นครูสอนภาษาอังกฤษได้

References

- Akarapin, T. (2013). *Attitude and readiness of Ratchphruek college students toward entering to the labor market in ASEAN community*. Bangkok: Rajapruk University (in Thai).
- Balassa, B. (1967). Trade Creation and trade diversion in the European common market. *The Economic Journal*, 77(1), 1–21.
- EF English Proficiency Index. (2015). *English proficiency index*. Retrieved from <https://www.ef.co.th/epi/>
- Hannarong, W., et al. (2015). *Embarking on ASEAN community*. Chiangmai: The Prince Royal's College.

- Lohit, E., et al. (2012). *KM administration of schools in the office secondary school zone21*. Academic meeting National and International Conference. Suan Sunandha Rajabhat University. (in Thai)
- Machlup, F. (1977). *A history of thought on economic integration*. New York: Columbia University.
- Office of the Basic Education Commission. (2011). *Guidelines to organize ASEAN camp*. Bangkok: Ministry of Education (in Thai).
- Somrak, K. (2012). *Media exposure, knowledge, attitude and behavior trend towards AEC*. Bangkok: Thammasat University. (in Thai)
- Viner, J. (1950). The customs union issue. *Carnegie Endowment for International Peace*, 1950(1), 41–55.

